

Arrest

nr. 297 454 van 22 november 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. QUESTIAUX
Piersstraat 39
1080 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 6 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2023.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat M. QUESTIAUX en van attaché Y. HOLSTERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Ghanese nationaliteit te beschikken, geboren op (x.x.) 1997 in Maamobi, Accra te Ghana. U woont er aanvankelijk zes jaar en verhuist dan met uw gezin naar 7178 Santa Maria, Accra. Het huis van uw tante en haar gezin in Maamobi blijft echter uw vaste verblijfplaats. Naar Santa Maria gaat u slechts om uw moeder te bezoeken. Tussen de leeftijd van vier en twaalf jaar oud volgt u les op primary level. Vervolgens gaat u tot uw vijftienjarige leeftijd naar St. John's, junior secondair school.

Wanneer u zestien jaar oud bent volgt u twee jaar les op Lamptey Hills, senior high school. U maakt nadien de overstap naar Holy Trinity, opnieuw een senior high school. Op twintigjarige leeftijd beëindigt u uw schoolloopbaan. U volgt later nog een cursus van zes maanden waarbij u leert te presenteren. In 2015 kijkt u naar een muziekvideo van Beyoncé en voelt u zich voor het eerst aangetrokken tot een vrouw, een danseres uit de muziekvideo. Voordien had u reeds bewondering voor enkele vrouwen uit de buurt. U achtte dit als een fantasie, niets serieus. Na de vakantie gaat u terug naar school en Charity, een oudere medeleerling, vertelt over meisjes die een relatie hebben met andere meisjes en daarom lesbisch zijn. U realiseert zich dat u tot die categorie behoort. Pas in februari 2023 bekent u voor het eerst uw gevoelens aan een andere vrouw, S.(...). Zij reageert hier luchtig op, jullie starten een romantische relatie in februari – maart 2023. Op 25 juni 2023 wordt u door de vriend van S.(...) betrappt waarbij hij u al schreeuwend verwijt dat u zijn vriendin dwingt tot lesbische activiteiten. U ontvlucht de situatie. De volgende dag wordt u aangesproken door drie mannen waarbij ze dreigen u te slaan wanneer ze u nogmaals zouden betrappen met een andere vrouw en dat ze mensen zoals u zullen uitroeien omdat jullie de maatschappij zwart maken. Uit angst doet u op 27 juni 2023 aangifte bij de politie over de bedreigingen die u ontving ten gevolge van het incident met S.(...). Nadat het politierapport is opgesteld, gaat u naar uw moeder in Santa Maria. U blijft er tot 05 juli 2023 en gaat dan naar een vriendin in Pantang waar u reisdocumenten in orde brengt. U verkrijgt een visum voor Canada en verlaat daarmee het land met als doel internationale bescherming aan te vragen in Canada. Op 19 juli 2023 wordt u op de luchthaven in België tegengehouden omdat uw Canadees visum werd ingetrokken. U kan niet verder reizen en besluit een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u op 07 augustus 2023 een kopie van het politierapport - met betrekking tot het incident met S.(...) en de bedreigingen die daarop volgden – neer, d.d. 27 juni 2023.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest gedood, misbruikt of onterfd te worden omdat u werd betrappt door de vriend van S.(...), uw eerste vrouwelijke partner, en daardoor publiek bekend werd gemaakt dat u lesbisch bent (notities van het persoonlijk onderhoud op 07 augustus 2023 (verder: NPO 1), p. 18; notities van het persoonlijk onderhoud op 16 augustus 2023 (verder: NPO 2), p. 19 - 21). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw geaardheid en dus evenmin aan de feiten die u in dit kader aanhaalt.

Ondanks het feit dat het Commissariaat-generaal rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het Commissariaat-generaal wel van een verzoeker, die zichzelf identificeert als lesbische, verwachten dat zij overtuigend is voor wat haar beleving en haar levensweg met betrekking tot haar seksuele geaardheid betreft. Het Commissariaat-generaal mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van haar seksuele geaardheid een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. U blijft hierbij in gebreke.

Ten eerste wordt de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas reeds in twijfel getrokken door de wisselende verklaringen die u neerlegt wat betreft de aanvraag van uw reisdocumenten. U meent

dat u in navolging van de vervolgingsfeiten tussen 25 en 27 juni 2023 naar uw moeder in Santa Maria bent gevlucht en nadien van 07 juli tot 15 of 16 juli 2023 bij uw vriendin in Pantang bent ondergedoken (NPO 1, p. 11). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 07 augustus 2023 vertelt u aanvankelijk dat u uw visum en andere reisdocumenten in orde bracht tijdens de periode dat u ondergedoken zat bij die vriendin in Pantang, van 07 juli tot 15 of 16 juli 2023 (NPO 1, p. 11). Ook in de vragenlijst van het CGVS, die door DVZ werd ingevuld op 27 juli 2023, verklaart u dat u na de feiten twee weken bij uw vriendin in Pantang verbleef in afwachting van uw visum en vliegtuigtickets (zie administratief dossier, vraag 5). Nochtans werd in uw administratief dossier teruggevonden dat uw paspoort geldig is sinds 23 mei 2023. Het bijhorend Canadees visum is geldig van 15 juni 2023 tot en met 19 september 2032 (zie administratief dossier). **Op basis van die geldigheidsdata dient te worden geconcludeerd dat u uw reisdocumenten reeds in orde bracht voor de opgeworpen vervolgingsfeiten zich hebben voorgedaan, 25 juni – 27 juni 2023, en dat u dus om andere redenen uw land van herkomst trachtte te verlaten.** Ook u lijkt tot die redenering te komen en tracht hier een mouw aan te passen door te vertellen dat u reeds in juli – augustus 2022 bent gestart met het aanvragen van uw Canadees visum met als doel om daar internationale bescherming aan te vragen op basis van uw geaardheid. Door een probleem in het systeem diende u te wachten. Pas op 16 juni 2023 ontving u een e-mail van de ambassade om uw paspoort met visum op te halen op de Canadese ambassade. Dat deed u op 19 juni 2023 (NPO 1, p. 15), nog voor de vervolgingsfeiten. Niet alleen is dit wel zéér toevallig, maar strookt dit eveneens op geen enkele manier met uw eerdere verklaringen dat u uw reisdocumenten in orde bracht na de opgeworpen vervolgingsfeiten en tijdens de periode dat u ondergedoken zat in Pantang. **Aldus dient vastgesteld te worden dat u de Belgische autoriteiten op intentionele wijze tracht te misleiden wat betreft het in orde brengen van uw reisdocumenten hetgeen uw algemene geloofwaardigheid, en meer specifiek die van uw vervolgingsfeiten en de nood om vervolgens onder te duiken, sterk ondermijnt.**

Bovendien wordt ook aan de aangifte van die vervolgingsfeiten bij de politie, die volgens u vooraf ging aan uw – reeds in twijfel getrokken – onderduiking geen geloof gehecht. Er wordt in deze context immers gewezen op het feit dat het laatste wat verwacht kan worden van iemand die betrappt werd tijdens een intiem moment met een andere vrouw en nadien bedreigd werd omwille van haar lesbische geaardheid, dat deze naar de Ghanese politie zou stappen en effectief zou aangeven dat ze wordt bedreigd omdat ze in bed werd betrappt met een andere vrouw gezien net dat aspect als strafbaar wordt bestempeld binnen de Ghanese wetgeving – en u daar op dat moment zelfs reeds van op de hoogte bent (NPO 2, p. 12). Dat is nochtans wat u stelt gedaan te hebben. U vertelde hen wat er gebeurd was en specificeert nog dat de politie niet vriendelijk was en zei dat homoseksuelen (gays) het land verpesten (NPO 1, p. 16). Volgens de landeninformatie is het nochtans zo dat er mogelijkheid is tot afpersing, misbruik en arrestaties wanneer men klacht indient over gender gerelateerde incidenten (NPO 1, p. 16; NPO 2, p. 11 – 12; zie blauwe map in administratief dossier). Wanneer u wordt geconfronteerd met deze merkwaardigheid slaagt u er niet om een klare redenering naar voor te brengen. In tegendeel, wanneer de protection officer tracht te achterhalen wat u precies heeft verteld tegen de politie verandert u uw verklaringen ad hoc naargelang de vraagstelling. Zo antwoordt u nu dat u niet aan de politie heeft bekend dat u lesbisch bent. U heeft hen louter verteld dat u werd betrappt door de vriend van degene met wie u werd betrappt en dat uw leven daarom werd bedreigd. Gevraagd of u op geen enkel moment tijdens het opstellen van het - door u neergelegde - politierapport iets heeft laten merken van uw lesbische geaardheid antwoordt u als volgt: “Ik heb gezegd dat de vriend van degene met wie ik in bed werd betrappt me startte te bedreigen.” Gezien uw vage reactie wordt verder nagegaan of u de politie heeft verteld dat degene met wie u in bed werd betrappt een vrouw was. Pas dan vertelt u dat u de politie informeerde dat u in bed lag met S.(...), een vrouwelijke vriendin. U heeft hen echter niet ‘letterlijk’ bekend dat u lesbisch bent (NPO 1, p. 16). Nochtans is het juist het homoseksuele ‘gedrag’ dat al lange tijd strafbaar is in Ghana, het zich identificeren als homoseksueel maakt weliswaar ook deel uit van de nieuwe ‘Promotion of Appropriate Sexual Rights and Family Values Bill’ (zie blauwe map administratief dossier). Zelf bij de politie gaan verklaren dat u met een vrouw in bed betrappt werd is dus minstens zo riskant als zich meer algemeen als lesbisch omschrijven. In elk geval staat in uw politierapport het volgende genoteerd “I was practising lesbianism” (zie groene map in administratief dossier). **Gelet op de tegenstrijdige en vage verklaringen die u neerlegt wat betreft de aangifte van de vervolgingsfeiten kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan de aangifte an sich en worden er ook ernstige bedenkingen gemaakt of de betrapting met S.(...) wel degelijk heeft plaatsgevonden.**

Dat u werd betrappt met S.(...) wordt verder in geloofwaardigheid geschonden door de vaststelling dat u geenszins overtuigt van het bestaan van uw relatie met S.(...). Om te beginnen bent u doorheen uw verklaringen weinig coherent over de manier waarop uw relatie met S.(...) evolueerde nadat u uw gevoelens aan haar bekende. Waar u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud van 07 augustus 2023 verklaart dat jullie naar elkaar toegroeiden, startten met daten en erg close werden (NPO

1, p. 20) spreekt u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud van 16 augustus 2023 helemaal anders over de aard van uw relatie met S.(...) in navolging van uw bekentenis. Gevraagd hoe uw relatie met S.(...) verder is verlopen nadat u uw gevoelens aan haar opbiechtte, stelt u dat er sindsdien **niets is veranderd** tussen jullie. Jullie waren wel close, maar bleven gewoon vrienden. Jullie hebben elkaar gewoon bezocht en verder **is er nooit iets veranderd tussen jullie**. Gezien uw eerdere verklaringen wordt door de protection officer gevraagd of u sinds uw bekentenis in een intieme relatie bent geweest met S.(...). U ontkent dit (NPO 2, p. 18). Nogmaals gevraagd of u sinds het toegeven van uw gevoelens aan S.(...) in februari 2023 tot het moment dat u Ghana heeft verlaten steeds gewoon vrienden met haar bent geweest, bevestigt u dit (NPO 2, p. 19). Pas wanneer u nogmaals wordt gevraagd of u een intieme relatie met S.(...) aanging zoals u er bijvoorbeeld één aanging met Clarkson, één van uw mannelijke partners, past u uw verklaringen aan en stelt u dat **jullie relatie onderling veranderde sinds u uw gevoelens aan haar bekende** en jullie op die manier meer intiem werden. Hoewel u eerder verklaarde dat jullie gewoon vrienden bleven, vertelt u nu opeens dat jullie een romantische relatie hadden en dat zij zich eveneens aangetrokken voelde tot u. Waar u eerder verklaarde dat er niets veranderde in jullie vriendschap is dat nu opeens wel het geval (NPO 2, p. 18 - 19). **Uw relatie met S.(...) zou uw eerste relatie met een vrouw betreffen, een cruciaal moment in de belevenis van iemands lesbische geaardheid en vooral in een homofobe samenleving als de Ghanese. De vaststelling dat u niet in staat bent om hierover coherente verklaringen neer te leggen, haalt jullie relatie dan ook volledig onderuit.**

Bovendien is uw algehele uitleg over uw – zogenaamde - toenadering tot S.(...), uw eerste vrouwelijke partner, allesbehalve realistisch in een maatschappij waar homofobie heerst. Het is uitermate bedenkelijk dat u, niet wetende of S.(...) op vrouwen valt of zelfs haar standpunt ten aanzien van relaties tussen personen met hetzelfde geslacht niet kent, ongeremd zou vertellen over uw gevoelens voor haar, hiermee uw nauwe vriendschap op het spel zettend. U weet dat relaties tussen personen met hetzelfde geslacht als een zonde worden beschouwd binnen de Islam. Ook dat neemt u vreemd genoeg niet in overweging bij uw bekentenis hoewel S.(...) volgens u een sterk gelovige moslim is, net zoals uzelf. Over een periode van slechts twee weken maakt u de beslissing om uw gevoelens en geaardheid aan haar te bekennen ondanks uw kennis over de mogelijke gevolgen hiervan binnen de Ghanese maatschappij. Zo vertelt u onder meer dat burgers in Ghana de wet in eigen handen nemen. Wanneer men weet dat je lesbisch of homoseksueel bent, misbruiken ze je voor ze je naar de politie brengen. Op dat moment bent u bovendien reeds op de hoogte dat intimiteit tussen personen van hetzelfde geslacht illegaal is in Ghana en bestraft wordt met een gevangenisstraf van drie jaar (NPO 2, p. 12, 14, 17 – 19). Gevolgen die u zelfs zo ernstig acht dat u in juli - augustus 2022 - een half jaar voor u uw gevoelens bekende aan S.(...) (februari 2023) – een procedure zou hebben opgestart voor een Canadees visum met als doel om er internationale bescherming aan te vragen op basis van uw geaardheid (NPO 1, p. 15, 19 – 20; NPO 2, p. 17). Dit in combinatie met uw eerder besproken aangifte bij de Ghanese politie toont aan dat u absoluut geen voeling heeft met de situatie van homoseksuelen en lesbische vrouwen in Ghana en daarmee wordt ook de geloofwaardigheid van uw geaardheid – en de (toekomstige) vervolging die u vreest omwille van uw beweerde geaardheid sterk betwifteld.

In diezelfde context komt het weinig doorleefd over dat u op vijftienjarige leeftijd van uw medeleerling Charity hoorde dat het een zonde is om een relatie aan te gaan met iemand van hetzelfde geslacht en dubbelzinnige gevoelens ontwikkelde tijdens uw bewustwording – en aanvaardingsproces, maar nooit de positie van uw religie tegenover dergelijke relaties in vraag heeft gesteld. U beschrijft uzelf nochtans als een sterk gelovige moslim die stevast haar gebeden uitvoert, op vrijdag – wanneer mogelijk – naar de moskee gaat en er elke dag aan werkt om een betere moslim te worden. Pas op negentienjarige leeftijd hoort u dat ook uw religie relaties tussen personen van hetzelfde geslacht als een zonde beschouwt. Dit was overigens toevallig omdat iemand er een vraag over stelde aan de sheikh alvorens de Djumah gebeden begonnen (NPO 1, p. 3 – 4, 21; NPO 2, p. 7 – 8, 17). **Nochtans speelt religie een aanzienlijke rol bij de maatschappelijke afkeuring van homoseksualiteit in Ghana (zie blauwe map in administratief dossier). Er kan dan ook worden verwacht dat u al eerder op de hoogte raakte dat ook specifiek binnen de Islamitische religie lesbische relaties al een zonde worden gezien.** Ook het feit dat u nooit eerder dan 2021 – 2022 kennis nam van het feit dat de Ghanese wetgeving gevangenisstraffen van drie jaar oplegt voor personen die betrapt worden tijdens een intiem moment met iemand van hetzelfde geslacht, ondergraaft uw geopperde positie als lesbische vrouw in een homofobe maatschappij als de Ghanese. Overigens bent u ook dit aspect louter toevallig te weten gekomen, omdat u op het nieuws zag dat “bureaus voor homo’s en lesbische vrouwen” werden gesloten en die informatie daarbij werd vermeld (NPO 2, p. 12). In artikel 124 onder hoofdstuk 6 van het Ghanese strafwetboek werd reeds in 1963, en aangepast in 2003, bepaald dat elk seksueel contact tussen mensen van hetzelfde geslacht een inbreuk is tegen de wet (zie blauwe map in administratief dossier). Het bestraffen van dergelijke feiten is en blijft een veelbesproken discussiepunt in Ghana en aldus ondenkbaar dat u dit pas

jaren na de ontdekking van uw lesbische gevoelens ter oren zou komen. **Dat u tijdens uw ontluikende fase als lesbische vrouw compleet onwetend was over dergelijk ingrijpende aspecten voor homoseksuelen en lesbiennes zich in Ghanese maatschappij vertoeven, leidt opnieuw tot de conclusie dat u absoluut geen affiniteit heeft met de realiteit van iemand die daadwerkelijk als lesbische vrouw opgroeide en jarenlang haar gevoelens verborg in een homofobe gemeenschap als die van Ghana. Deze vaststelling draagt dan ook bij aan de steeds groter wordende twijfels omtrent uw geaardheid.**

U vertelt verder dat het moeilijk was voor u om te beseffen dat u zich meer aangetrokken voelde tot vrouwen dan tot mannen (NPO 1, p. 21) en vertelt hier expliciet over dat u zich enerzijds gelukkig voelde, omdat het een opluchting was om de betekenis van uw gevoelens te begrijpen maar dat het anderzijds ook griezelig was omdat Charity u op vijftienjarige leeftijd vertelde dat het een zonde is om zich aangetrokken te voelen tot personen van hetzelfde geslacht (NPO 2, p. 8). U vertelt dat u deze gevoelens probeerde aan te vechten door een relatie aan te gaan met een man, de gevoelens voor uzelf te houden en niet toe te geven aan seksuele gevoelens tegenover een vrouw tijdens het masturberen (NPO 1, p. 21; NPO 2, p. 9 – 10, 15). Waar deze dubbelzinnige gevoelens en de drang om uw geaardheid te verbergen vandaan komen, blijft echter bij oppervlakkige antwoorden. Er wordt u nochtans meerdere keren de kans geboden om doorleefde antwoorden te geven die uw opgeworpen lesbische geaardheid kunnen ondersteunen. Wanneer wordt gepolst naar **concrete situaties, momenten of gebeurtenissen** waarbij u merkte dat het een taboe of een zonde is in Ghana om een relatie aan te gaan met een partner van hetzelfde geslacht haalt u opnieuw het gesprek met Charity aan. Ook gesprekken waarbij er misschien toevallig video's van "lesbische vrouwen en homoseksuele mannen" verschenen en daarbij negatief werden beoordeeld door uw gesprekspartners hebben daartoe geleid (NPO 2, p. 11). Gevraagd naar **specifieke situaties** waarbij het voor u moeilijk was om lesbisch te zijn in een land als Ghana grijpt u steeds terug naar uw eerdere antwoorden waarbij u vertelt dat u zich erg alleen voelde in uw gevoelens en het moeilijk had met het feit dat u zichzelf niet kon zijn (NPO 2, p. 13 – 14). Tenslotte krijgt u nog een laatste maal de kans om meer **concrete gebeurtenissen of situaties** aan te halen die u zijn bijgebleven, maar opnieuw valt u in herhaling en vertelt u hoe moeilijk het voor u was om u open te stellen naar anderen toe en uzelf te kunnen zijn. Gevraagd naar momenten of gebeurtenissen die ertoe hebben geleid dat u zich niet durfde open te stellen als lesbische vrouw verwijst u naar één video die u vorig jaar in december heeft gezien waarbij een man werd onterfd omwille van zijn geaardheid. Of u naast het zien van die video nog andere gebeurtenissen, momenten of signalen kan aanhalen die u tegenhielden om met uw geaardheid naar buiten te komen, wordt opnieuw beantwoord met een vaag antwoord als "Je kan je nooit openstellen in Ghana. Het is een zonde of je wordt misbruikt. Wanneer je wordt betrap, kan je worden misbruikt. Ik was erg bang hoe mensen me zouden zien." (NPO 2, p. 22). **De vaststelling dat u er niet in slaagt een link te leggen tussen uw persoonlijke gevoelens en de buitenwereld - aan de hand van doorleefde verklaringen over concrete gebeurtenissen – getuigt van een onvermogen om uw innerlijke ervaring te schetsen, kaderen en uit te leggen. Op die manier wordt verder afbreuk gedaan aan de door u geopperde geaardheid.** Opgroeiend in een homofobe samenleving is het immers bijzonder vreemd dat u geen concrete situaties weet aan te brengen die cruciaal zijn geweest in uw belevingsproces.

Wat betreft uw belevingsproces dient bovendien te worden opgemerkt dat uw verklaringen met betrekking tot de bewustwording en aanvaarding van uw seksuele oriëntatie weinig doorleefd overkomen. In die mate dat geen enkel geloof meer wordt gehecht aan uw lesbische geaardheid an sich en bijgevolg ook aan uw vrees voor vervolging die daar volledig op gebaseerd is.

Zo slaagt u er alvast niet in om de aanvang van uw bewustwordingsproces telkens in dezelfde tijdsperiode te plaatsen. Wanneer u voor de eerste keer gehoord wordt omtrent uw verzoek om internationale bescherming vinden zowel uw eerste aantrekking tot een andere vrouw als het moment waarop u voor het eerste hoorde over lesbische vrouwen plaats op uw vijftien – of zestienjarige leeftijd (NPO 1, p. 21 – 22). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud vertelt u opnieuw dat u vijftien jaar oud was wanneer een medestudente – Charity – u vertelde over meisjes die een relatie aangaan met andere meisjes en dat u ook die leeftijd bezat wanneer u naar een muziekvideo keek en zich voor het eerst aangetrokken voelde tot een vrouw (NPO 2, p. 7 -8). Wanneer u echter wordt gevraagd om op beide (cruciale) momenten een datum te plakken, plaatst u het bekijken van de muziekvideo in april – mei 2015 en het gesprek met Charity in juni 2015 (NPO 2, p. 8). Afgaande op uw geboortedatum – 09 februari 1997 - was u op dat moment reeds achttien jaar en geen vijftien jaar (NPO 1, p. 3). U beseft echter maar al te goed dat u in 2015 achttien jaar was en geen vijftien daar u eerder in het tweede persoonlijk onderhoud vermeldt dat Clarkson AIKU, uw eerste mannelijke partner, in 2015 niet geloofde dat u nog maagd was omdat u toen reeds

achtien jaar was (NPO 2, p. 5). **U slaagt er met andere woorden niet eens in om consistente antwoorden te geven over de leeftijd waarop uw bewustwordingsproces van start ging.**

Daarnaast maakt u het nog moeilijker te geloven dat u lesbisch bent en hierom vervolging vreest in uw land van herkomst - Ghana – door de hierboven besproken momenten in elk persoonlijk onderhoud in een andere chronologische volgorde weer te geven. Zo gaat het moment waarbij u voor het eerst kennis maakt met het voorkomen van vrouwen die zich aangetrokken voelen tot andere vrouwen en dus lesbisch zijn tijdens het eerste persoonlijk onderhoud vooraf aan het moment waarop u een muziekvideo bekeek en voor het eerst opmerkte dat u zich aangetrokken voelde tot een vrouw. Op het moment dat u voor het eerst werd verteld over personen die zich aangetrokken voelen tot personen van hetzelfde geslacht en dus “gay” zijn, voelde u zich volgens uw verklaringen in het eerste persoonlijk onderhoud nog niet aangetrokken tot andere vrouwen. Pas na dat gesprek is alles voor u veranderd. U vertelt tijdens datzelfde onderhoud dat u tijdens het kijken van de bewuste muziekvideo reeds op de hoogte was van het feit dat het niet werd geaccepteerd door de Ghanese gemeenschap om een relatie met iemand van hetzelfde geslacht aan te gaan. U wist dat het verboden was en een zonde binnen de gemeenschap (NPO 1, p. 20 – 22).

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelt u echter dat het moment waarop u voor het eerst werd ingelicht over vrouwen die een relatie aangaan met elkaar voor u pas duidelijk maakte wat de gevoelens waren die u ervaarde tijdens het kijken van diezelfde muziekvideo. Voorheen was het slechts een fantasie. U vond vrouwen mooi en had er bewondering voor, maar nam die gevoelens op dat moment niet serieus en wist ook niet dat die gevoelens zich verder zouden ontwikkelen. Het werd door u beschouwd als normale gevoelens en verder niets. Alles werd u pas duidelijk wanneer Charity u voor het eerst vertelde over meisjes die onderling een relatie hebben. Charity is volgens uw verklaringen in datzelfde onderhoud ook de eerste persoon die u vertelde dat het een zonde is om zich aangetrokken te voelen tot iemand van hetzelfde geslacht en dat je naar de hel gaat als je dergelijke gevoelens hebt. U plaatst de ontdekking van het feit dat dergelijke gevoelens niet worden aanvaard in de Ghanese maatschappij ditmaal na het bekijken van de bewuste muziekvideo (NPO 2, p. 7 – 10) in tegenstelling tot wat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde.

Waar u in het eerste persoonlijk onderhoud vertelt dat u tijdens het kijken van die muziekvideo een diepe drang voelde om de dansende vrouw vast te houden en te kussen, maar dan die gevoelens probeerde aan te vechten door tegen uzelf te zeggen dat dit niet is wie u bent - rekening houdend met de wetenschap dat dergelijke gevoelens verboden zijn en als een zonde worden aanzien in de Ghanese gemeenschap (NPO 1, p. 21) - blijkt uit uw verklaringen in het tweede persoonlijk onderhoud dat u de betekenis van de bewondering die u voor de dansende vrouw voelde niet eens kende en die gevoelens op dat moment nog niet serieus nam (NPO 2, p. 9).

Opnieuw slaagt u er niet in om consistente verklaringen neer te leggen over dergelijk cruciale momenten in uw bewustwordingsproces als lesbische vrouw. Door deze momenten in tegenovergestelde volgorde te plaatsen, brengt u ook de gevoelens en de gedachten die u heeft ervaren gedurende uw bewustwordingsproces volledig in de war. Van iemand die zich bewust wordt van zijn geaardheid die alles behalve vanzelfsprekend is in het land waarin hij zich bevindt, kan men nochtans verwachten dat deze bewustwording en het bijhorende proces een diepe indruk heeft nagelaten en hier dus consistente en gedetailleerde verklaringen over kan afleggen. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u dit niet kan.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden lesbische geaardheid en relatie met S.(...) die u in een land als Ghana zou hebben gehad, laat staan dat u hierom reeds bedreigd werd. U heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar Ghana, een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van het politierapport neer dat werd uitgeschreven in navolging van de klacht die u indiende over de bedreigingen die u ontving nadat u met S.(...) in bed werd betrapt. Dit document is echter niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzen. Dat dergelijk gedrag onverzoenbaar is met de positie van een lesbische vrouw in een homofobe samenleving is in bovenstaande reeds besproken. Daargelaten dat een document in de vorm van een kopie onvoldoende bewijskracht heeft aangezien fotokopieën gemakkelijk manipuleerbaar zijn met knip –

en plakwerk, hebben dergelijke documenten sowieso slechts bewijswaarde indien ze ondersteund worden door geloofwaardige en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In enig middel voert verzoekster de schending aan van “artikels 48/3, 48/4, 48/6, § 5, 48/7, 48/8, 48/9, 57/6, § 2, 57/6/1 en 62, § 2 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; de artikels 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, van de zorgvuldigheidsplicht, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoeksters asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest gedood, misbruikt of onterfd te worden omdat u werd betrappt door de vriend van S.(...), uw eerste vrouwelijke partner, en daardoor publiek bekend werd gemaakt dat u lesbisch bent (notities van het persoonlijk onderhoud op 07 augustus 2023 (verder: NPO 1), p. 18; notities van het persoonlijk onderhoud op 16 augustus 2023 (verder: NPO 2), p. 19 - 21). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw geaardheid en dus evenmin aan de feiten die u in dit kader aanhaalt.

Ondanks het feit dat het Commissariaat-generaal rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het Commissariaat-generaal wel van een verzoeker, die zichzelf identificeert als lesbische, verwachten dat zij overtuigend is voor wat haar beleving en haar levensweg met betrekking tot haar seksuele geaardheid betreft. Het Commissariaat-generaal mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van haar seksuele geaardheid een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. U blijft hierbij in gebreke.

Ten eerste wordt de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas reeds in twijfel getrokken door de wisselende verklaringen die u neerlegt wat betreft de aanvraag van uw reisdocumenten. U meent dat u in navolging van de vervolgingsfeiten tussen 25 en 27 juni 2023 naar uw moeder in Santa Maria bent gevlucht en nadien van 07 juli tot 15 of 16 juli 2023 bij uw vriendin in Pantang bent ondergedoken (NPO 1, p. 11). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 07 augustus 2023 vertelt u aanvankelijk dat u uw visum en andere reisdocumenten in orde bracht tijdens de periode dat u ondergedoken zat bij die vriendin in Pantang, van 07 juli tot 15 of 16 juli 2023 (NPO 1, p. 11). Ook in de vragenlijst van het CGVS, die door

DVZ werd ingevuld op 27 juli 2023, verklaart u dat u na de feiten twee weken bij uw vriendin in Pantang verbleef in afwachting van uw visum en vliegtuigtickets (zie administratief dossier, vraag 5). Nochtans werd in uw administratief dossier teruggevonden dat uw paspoort geldig is sinds 23 mei 2023. Het bijhorend Canadees visum is geldig van 15 juni 2023 tot en met 19 september 2032 (zie administratief dossier). **Op basis van die geldigheidsdata dient te worden geconcludeerd dat u uw reisdocumenten reeds in orde bracht voor de opgeworpen vervolgingsfeiten zich hebben voorgedaan, 25 juni – 27 juni 2023, en dat u dus om andere redenen uw land van herkomst trachtte te verlaten.** Ook u lijkt tot die redenering te komen en tracht hier een mouw aan te passen door te vertellen dat u reeds in juli – augustus 2022 bent gestart met het aanvragen van uw Canadees visum met als doel om daar internationale bescherming aan te vragen op basis van uw geaardheid. Door een probleem in het systeem diende u te wachten. Pas op 16 juni 2023 ontving u een e-mail van de ambassade om uw paspoort met visum op te halen op de Canadese ambassade. Dat deed u op 19 juni 2023 (NPO 1, p. 15), nog voor de vervolgingsfeiten. Niet alleen is dit wel zéér toevallig, maar strookt dit eveneens op geen enkele manier met uw eerdere verklaringen dat u uw reisdocumenten in orde bracht na de opgeworpen vervolgingsfeiten en tijdens de periode dat u ondergedoken zat in Pantang. **Aldus dient vastgesteld te worden dat u de Belgische autoriteiten op intentionele wijze tracht te misleiden wat betreft het in orde brengen van uw reisdocumenten hetgeen uw algemene geloofwaardigheid, en meer specifiek die van uw vervolgingsfeiten en de nood om vervolgens onder te duiken, sterk ondermijnt.**

Bovendien wordt ook aan de aangifte van die vervolgingsfeiten bij de politie, die volgens u vooraf ging aan uw – reeds in twijfel getrokken – onderduiking geen geloof gehecht. Er wordt in deze context immers gewezen op het feit dat het laatste wat verwacht kan worden van iemand die betrap werd tijdens een intiem moment met een andere vrouw en nadien bedreigd werd omwille van haar lesbische geaardheid, dat deze naar de Ghanese politie zou stappen en effectief zou aangeven dat ze wordt bedreigd omdat ze in bed werd betrap met een andere vrouw gezien net dat aspect als strafbaar wordt bestempeld binnen de Ghanese wetgeving – en u daar op dat moment zelfs reeds van op de hoogte bent (NPO 2, p. 12). Dat is nochtans wat u stelt gedaan te hebben. U vertelde hen wat er gebeurd was en specificeert nog dat de politie niet vriendelijk was en zei dat homoseksuelen (gays) het land verpesten (NPO 1, p. 16). Volgens de landeninformatie is het nochtans zo dat er mogelijkheid is tot afpersing, misbruik en arrestaties wanneer men klacht indient over gender gerelateerde incidenten (NPO 1, p. 16; NPO 2, p. 11 – 12; zie blauwe map in administratief dossier). Wanneer u wordt geconfronteerd met deze merkwaardigheid slaagt u er niet om een klare redenering naar voor te brengen. In tegendeel, wanneer de protection officer tracht te achterhalen wat u precies heeft verteld tegen de politie verandert u uw verklaringen ad hoc naargelang de vraagstelling. Zo antwoordt u nu dat u niet aan de politie heeft bekend dat u lesbisch bent. U heeft hen louter verteld dat u werd betrap door de vriend van degene met wie u werd betrap en dat uw leven daarom werd bedreigd. Gevraagd of u op geen enkel moment tijdens het opstellen van het - door u neergelegde - politierapport iets heeft laten merken van uw lesbische geaardheid antwoordt u als volgt: “Ik heb gezegd dat de vriend van degene met wie ik in bed werd betrap me startte te bedreigen.” Gezien uw vage reactie wordt verder nagegaan of u de politie heeft verteld dat degene met wie u in bed werd betrap een vrouw was. Pas dan vertelt u dat u de politie informeerde dat u in bed lag met S.(...), een vrouwelijke vriendin. U heeft hen echter niet ‘letterlijk’ bekend dat u lesbisch bent (NPO 1, p. 16). Nochtans is het juist het homoseksuele ‘gedrag’ dat al lange tijd strafbaar is in Ghana, het zich identificeren als homoseksueel maakt weliswaar ook deel uit van de nieuwe ‘Promotion of Appropriate Sexual Rights and Family Values Bill’ (zie blauwe map administratief dossier). Zelf bij de politie gaan verklaren dat u met een vrouw in bed betrap werd is dus minstens zo riskant als zich meer algemeen als lesbisch omschrijven. In elk geval staat in uw politierapport het volgende genoteerd “I was practising lesbianism” (zie groene map in administratief dossier). **Gelet op de tegenstrijdige en vage verklaringen die u neerlegt wat betreft de aangifte van de vervolgingsfeiten kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan de aangifte an sich en worden er ook ernstige bedenkingen gemaakt of de betrapting met S.(...) wel degelijk heeft plaatsgevonden.**

Dat u werd betrap met S.(...) wordt verder in geloofwaardigheid geschonden door de vaststelling dat u geenszins overtuigt van het bestaan van uw relatie met S.(...). Om te beginnen bent u doorheen uw verklaringen weinig coherent over de manier waarop uw relatie met S.(...) evolueerde nadat u uw gevoelens aan haar bekende. Waar u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud van 07 augustus 2023 verklaart dat jullie naar elkaar toegroeiden, startten met daten en erg close werden (NPO 1, p. 20) spreekt u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud van 16 augustus 2023 helemaal anders over de aard van uw relatie met S.(...) in navolging van uw bekentenis. Gevraagd hoe uw relatie met S.(...) verder is verlopen nadat u uw gevoelens aan haar opbiechtte, stelt u dat er sindsdien **niets is veranderd** tussen jullie. Jullie waren wel close, maar bleven gewoon vrienden. Jullie hebben elkaar gewoon bezocht en verder **is er nooit iets veranderd tussen jullie.** Gezien uw eerdere verklaringen wordt door de

protection officer gevraagd of u sinds uw bekentenis in een intieme relatie bent geweest met S.(...). U ontkent dit (NPO 2, p. 18). Nogmaals gevraagd of u sinds het toegeven van uw gevoelens aan S.(...) in februari 2023 tot het moment dat u Ghana heeft verlaten steeds gewoon vrienden met haar bent geweest, bevestigt u dit (NPO 2, p. 19). Pas wanneer u nogmaals wordt gevraagd of u een intieme relatie met S.(...) aanging zoals u er bijvoorbeeld één aanging met Clarkson, één van uw mannelijke partners, past u uw verklaringen aan en stelt u dat **jullie relatie onderling veranderde sinds u uw gevoelens aan haar bekende** en jullie op die manier meer intiem werden. Hoewel u eerder verklaarde dat jullie gewoon vrienden bleven, vertelt u nu opeens dat jullie een romantische relatie hadden en dat zij zich eveneens aangetrokken voelde tot u. Waar u eerder verklaarde dat er niets veranderde in jullie vriendschap is dat nu opeens wel het geval (NPO 2, p. 18 - 19). **Uw relatie met S.(...) zou uw eerste relatie met een vrouw betreffen, een cruciaal moment in de belevenis van iemands lesbische geaardheid en vooral in een homofobe samenleving als de Ghanese. De vaststelling dat u niet in staat bent om hierover coherente verklaringen neer te leggen, haalt jullie relatie dan ook volledig onderuit.**

Bovendien is uw algehele uitleg over uw – zogenaamde - toenadering tot S.(...), uw eerste vrouwelijke partner, allesbehalve realistisch in een maatschappij waar homofobie heerst. Het is uitermate bedenkelijk dat u, niet wetende of S.(...) op vrouwen valt of zelfs haar standpunt ten aanzien van relaties tussen personen met hetzelfde geslacht niet kent, ongeremd zou vertellen over uw gevoelens voor haar, hiermee uw nauwe vriendschap op het spel zettend. U weet dat relaties tussen personen met hetzelfde geslacht als een zonde worden beschouwd binnen de Islam. Ook dat neemt u vreemd genoeg niet in overweging bij uw bekentenis hoewel S.(...) volgens u een sterk gelovige moslim is, net zoals uzelf. Over een periode van slechts twee weken maakt u de beslissing om uw gevoelens en geaardheid aan haar te bekennen ondanks uw kennis over de mogelijke gevolgen hiervan binnen de Ghanese maatschappij. Zo vertelt u onder meer dat burgers in Ghana de wet in eigen handen nemen. Wanneer men weet dat je lesbisch of homoseksueel bent, misbruiken ze je voor ze je naar de politie brengen. Op dat moment bent u bovendien reeds op de hoogte dat intimiteit tussen personen van hetzelfde geslacht illegaal is in Ghana en bestraft wordt met een gevangenisstraf van drie jaar (NPO 2, p. 12, 14, 17 – 19). Gevolgen die u zelfs zo ernstig acht dat u in juli - augustus 2022 - een half jaar voor u uw gevoelens bekende aan S.(...) (februari 2023) – een procedure zou hebben opgestart voor een Canadees visum met als doel om er internationale bescherming aan te vragen op basis van uw geaardheid (NPO 1, p. 15, 19 – 20; NPO 2, p. 17). Dit in combinatie met uw eerder besproken aangifte bij de Ghanese politie toont aan dat u absoluut geen voeling heeft met de situatie van homoseksuelen en lesbische vrouwen in Ghana en daarmee wordt ook de geloofwaardigheid van uw geaardheid – en de (toekomstige) vervolging die u vreest omwille van uw beweerde geaardheid sterk betwijfeld.

In diezelfde context komt het weinig doorleefd over dat u op vijftienjarige leeftijd van uw medeleerling Charity hoorde dat het een zonde is om een relatie aan te gaan met iemand van hetzelfde geslacht en dubbelzinnige gevoelens ontwikkelde tijdens uw bewustwording – en aanvaardingsproces, maar nooit de positie van uw religie tegenover dergelijke relaties in vraag heeft gesteld. U beschrijft uzelf nochtans als een sterk gelovige moslim die stevast haar gebeden uitvoert, op vrijdag – wanneer mogelijk – naar de moskee gaat en er elke dag aan werkt om een betere moslim te worden. Pas op negentienjarige leeftijd hoort u dat ook uw religie relaties tussen personen van hetzelfde geslacht als een zonde beschouwt. Dit was overigens toevallig omdat iemand er een vraag over stelde aan de sheikh alvorens de Djumah gebeden begonnen (NPO 1, p. 3 – 4, 21; NPO 2, p. 7 – 8, 17). **Nochtans speelt religie een aanzienlijke rol bij de maatschappelijke afkeuring van homoseksualiteit in Ghana (zie blauwe map in administratief dossier). Er kan dan ook worden verwacht dat u al eerder op de hoogte raakte dat ook specifiek binnen de Islamitische religie lesbische relaties al een zonde worden gezien.** Ook het feit dat u nooit eerder dan 2021 – 2022 kennis nam van het feit dat de Ghanese wetgeving gevangenisstraffen van drie jaar oplegt voor personen die betraapt worden tijdens een intiem moment met iemand van hetzelfde geslacht, ondergraaft uw geopperde positie als lesbische vrouw in een homofobe maatschappij als de Ghanese. Overigens bent u ook dit aspect louter toevallig te weten gekomen, omdat u op het nieuws zag dat “bureaus voor homo’s en lesbische vrouwen” werden gesloten en die informatie daarbij werd vermeld (NPO 2, p. 12). In artikel 124 onder hoofdstuk 6 van het Ghanese strafwetboek werd reeds in 1963, en aangepast in 2003, bepaald dat elk seksueel contact tussen mensen van hetzelfde geslacht een inbreuk is tegen de wet (zie blauwe map in administratief dossier). Het bestraffen van dergelijke feiten is en blijft een veelbesproken discussiepunt in Ghana en aldus ondenkbaar dat u dit pas jaren na de ontdekking van uw lesbische gevoelens ter oren zou komen. **Dat u tijdens uw ontluikende fase als lesbische vrouw compleet onwetend was over dergelijk ingrijpende aspecten voor homoseksuelen en lesbiennes zich in Ghanese maatschappij vertoeven, leidt opnieuw tot de conclusie dat u absoluut geen affiniteit heeft met de realiteit van iemand die daadwerkelijk als lesbische vrouw opgroeide en jarenlang haar gevoelens verborg in een homofobe gemeenschap**

als die van Ghana. Deze vaststelling draagt dan ook bij aan de steeds groter wordende twijfels omtrent uw geaardheid.

U vertelt verder dat het moeilijk was voor u om te beseffen dat u zich meer aangetrokken voelde tot vrouwen dan tot mannen (NPO 1, p. 21) en vertelt hier expliciet over dat u zich enerzijds gelukkig voelde, omdat het een opluchting was om de betekenis van uw gevoelens te begrijpen maar dat het anderzijds ook griezelig was omdat Charity u op vijftienjarige leeftijd vertelde dat het een zonde is om zich aangetrokken te voelen tot personen van hetzelfde geslacht (NPO 2, p. 8). U vertelt dat u deze gevoelens probeerde aan te vechten door een relatie aan te gaan met een man, de gevoelens voor uzelf te houden en niet toe te geven aan seksuele gevoelens tegenover een vrouw tijdens het masturberen (NPO 1, p. 21; NPO 2, p. 9 – 10, 15). Waar deze dubbelzinnige gevoelens en de drang om uw geaardheid te verbergen vandaan komen, blijft echter bij oppervlakkige antwoorden. Er wordt u nochtans meerdere keren de kans geboden om doorleefde antwoorden te geven die uw opgeworpen lesbische geaardheid kunnen ondersteunen. Wanneer wordt gepolst naar **concrete situaties, momenten of gebeurtenissen** waarbij u merkte dat het een taboe of een zonde is in Ghana om een relatie aan te gaan met een partner van hetzelfde geslacht haalt u opnieuw het gesprek met Charity aan. Ook gesprekken waarbij er misschien toevallig video's van "lesbische vrouwen en homoseksuele mannen" verschenen en daarbij negatief werden beoordeeld door uw gesprekspartners hebben daartoe geleid (NPO 2, p. 11). Gevraagd naar **specifieke situaties** waarbij het voor u moeilijk was om lesbisch te zijn in een land als Ghana grijpt u steeds terug naar uw eerdere antwoorden waarbij u vertelt dat u zich erg alleen voelde in uw gevoelens en het moeilijk had met het feit dat u zichzelf niet kon zijn (NPO 2, p. 13 – 14). Tenslotte krijgt u nog een laatste maal de kans om meer **concrete gebeurtenissen of situaties** aan te halen die u zijn bijgebleven, maar opnieuw valt u in herhaling en vertelt u hoe moeilijk het voor u was om u open te stellen naar anderen toe en uzelf te kunnen zijn. Gevraagd naar momenten of gebeurtenissen die ertoe hebben geleid dat u zich niet durfde open te stellen als lesbische vrouw verwijst u naar één video die u vorig jaar in december heeft gezien waarbij een man werd onterfd omwille van zijn geaardheid. Of u naast het zien van die video nog andere gebeurtenissen, momenten of signalen kan aanhalen die u tegenhielden om met uw geaardheid naar buiten te komen, wordt opnieuw beantwoord met een vaag antwoord als "Je kan je nooit openstellen in Ghana. Het is een zonde of je wordt misbruikt. Wanneer je wordt betrap, kan je worden misbruikt. Ik was erg bang hoe mensen me zouden zien." (NPO 2, p. 22). **De vaststelling dat u er niet in slaagt een link te leggen tussen uw persoonlijke gevoelens en de buitenwereld - aan de hand van doorleefde verklaringen over concrete gebeurtenissen – getuigt van een onvermogen om uw innerlijke ervaring te schetsen, kaderen en uit te leggen. Op die manier wordt verder afbreuk gedaan aan de door u geopperde geaardheid.** Opgroeien in een homofobe samenleving is het immers bijzonder vreemd dat u geen concrete situaties weet aan te brengen die cruciaal zijn geweest in uw belevingsproces.

Wat betreft uw belevingsproces dient bovendien te worden opgemerkt dat uw verklaringen met betrekking tot de bewustwording en aanvaarding van uw seksuele oriëntatie weinig doorleefd overkomen. In die mate dat geen enkel geloof meer wordt gehecht aan uw lesbische geaardheid an sich en bijgevolg ook aan uw vrees voor vervolging die daar volledig op gebaseerd is.

Zo slaagt u er alvast niet in om de aanvang van uw bewustwordingsproces telkens in dezelfde tijdsperiode te plaatsen. Wanneer u voor de eerste keer gehoord wordt omtrent uw verzoek om internationale bescherming vinden zowel uw eerste aantrekking tot een andere vrouw als het moment waarop u voor het eerste hoorde over lesbische vrouwen plaats op uw vijftien – of zestienjarige leeftijd (NPO 1, p. 21 – 22). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud vertelt u opnieuw dat u vijftien jaar oud was wanneer een medestudente – Charity – u vertelde over meisjes die een relatie aangaan met andere meisjes en dat u ook die leeftijd bezat wanneer u naar een muziekvideo keek en zich voor het eerst aangetrokken voelde tot een vrouw (NPO 2, p. 7 -8). Wanneer u echter wordt gevraagd om op beide (cruciale) momenten een datum te plakken, plaatst u het bekijken van de muziekvideo in april – mei 2015 en het gesprek met Charity in juni 2015 (NPO 2, p. 8). Afgaande op uw geboortedatum – 09 februari 1997 - was u op dat moment reeds achttien jaar en geen vijftien jaar (NPO 1, p. 3). U beseft echter maar al te goed dat u in 2015 achttien jaar was en geen vijftien daar u eerder in het tweede persoonlijk onderhoud vermeldt dat Clarkson AIKU, uw eerste mannelijke partner, in 2015 niet geloofde dat u nog maagd was omdat u toen reeds achttien jaar was (NPO 2, p. 5). **U slaagt er met andere woorden niet eens in om consistente antwoorden te geven over de leeftijd waarop uw bewustwordingsproces van start ging.**

Daarnaast maakt u het nog moeilijker te geloven dat u lesbisch bent en hierom vervolging vreest in uw land van herkomst - Ghana – door de hierboven besproken momenten in elk persoonlijk onderhoud in een andere chronologische volgorde weer te geven. Zo gaat het moment waarbij u voor het eerst kennis maakt

met het voorkomen van vrouwen die zich aangetrokken voelen tot andere vrouwen en dus lesbisch zijn tijdens het eerste persoonlijk onderhoud vooraf aan het moment waarop u een muziekvideo bekeek en voor het eerst opmerkte dat u zich aangetrokken voelde tot een vrouw. Op het moment dat u voor het eerst werd verteld over personen die zich aangetrokken voelen tot personen van hetzelfde geslacht en dus "gay" zijn, voelde u zich volgens uw verklaringen in het eerste persoonlijk onderhoud nog niet aangetrokken tot andere vrouwen. Pas na dat gesprek is alles voor u veranderd. U vertelt tijdens datzelfde onderhoud dat u tijdens het kijken van de bewuste muziekvideo reeds op de hoogte was van het feit dat het niet werd geaccepteerd door de Ghanese gemeenschap om een relatie met iemand van hetzelfde geslacht aan te gaan. U wist dat het verboden was en een zonde binnen de gemeenschap (NPO 1, p. 20 – 22).

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelt u echter dat het moment waarop u voor het eerst werd ingelicht over vrouwen die een relatie aangaan met elkaar voor u pas duidelijk maakte wat de gevoelens waren die u ervaarde tijdens het kijken van diezelfde muziekvideo. Voorheen was het slechts een fantasie. U vond vrouwen mooi en had er bewondering voor, maar nam die gevoelens op dat moment niet serieus en wist ook niet dat die gevoelens zich verder zouden ontwikkelen. Het werd door u beschouwd als normale gevoelens en verder niets. Alles werd u pas duidelijk wanneer Charity u voor het eerst vertelde over meisjes die onderling een relatie hebben. Charity is volgens uw verklaringen in datzelfde onderhoud ook de eerste persoon die u vertelde dat het een zonde is om zich aangetrokken te voelen tot iemand van hetzelfde geslacht en dat je naar de hel gaat als je dergelijke gevoelens hebt. U plaatst de ontdekking van het feit dat dergelijke gevoelens niet worden aanvaard in de Ghanese maatschappij ditmaal na het bekijken van de bewuste muziekvideo (NPO 2, p. 7 – 10) in tegenstelling tot wat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde.

Waar u in het eerste persoonlijk onderhoud vertelt dat u tijdens het kijken van die muziekvideo een diepe drang voelde om de dansende vrouw vast te houden en te kussen, maar dan die gevoelens probeerde aan te vechten door tegen uzelf te zeggen dat dit niet is wie u bent - rekening houdend met de wetenschap dat dergelijke gevoelens verboden zijn en als een zonde worden aanzien in de Ghanese gemeenschap (NPO 1, p. 21) - blijkt uit uw verklaringen in het tweede persoonlijk onderhoud dat u de betekenis van de bewondering die u voor de dansende vrouw voelde niet eens kende en die gevoelens op dat moment nog niet serieus nam (NPO 2, p. 9).

Opnieuw slaagt u er niet in om consistente verklaringen neer te leggen over dergelijk cruciale momenten in uw bewustwordingsproces als lesbische vrouw. Door deze momenten in tegenovergestelde volgorde te plaatsen, brengt u ook de gevoelens en de gedachten die u heeft ervaren gedurende uw bewustwordingsproces volledig in de war. Van iemand die zich bewust wordt van zijn geaardheid die alles behalve vanzelfsprekend is in het land waarin hij zich bevindt, kan men nochtans verwachten dat deze bewustwording en het bijhorende proces een diepe indruk heeft nagelaten en hier dus consistente en gedetailleerde verklaringen over kan afleggen. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u dit niet kan.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden lesbische geaardheid en relatie met S.(...) die u in een land als Ghana zou hebben gehad, laat staan dat u hierom reeds bedreigd werd. U heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uw hoofd een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar Ghana, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van het politierapport neer dat werd uitgeschreven in navolging van de klacht die u indiende over de bedreigingen die u ontving nadat u met S.(...) in bed werd betrapt. Dit document is echter niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzen. Dat dergelijk gedrag onverzoenbaar is met de positie van een lesbische vrouw in een homofobe samenleving is in bovenstaande reeds besproken. Daargelaten dat een document in de vorm van een kopie onvoldoende bewijskracht heeft aangezien fotokopieën gemakkelijk manipuleerbaar zijn met knip – en plakwerk, hebben dergelijke documenten sowieso slechts bewijswaarde indien ze ondersteund worden door geloofwaardige en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Wat betreft de vaststelling dat verzoekster haar reisdocumenten reeds in orde maakte nog voor de problemen zich voordeden verwijst verzoekster slechts naar haar verklaringen die zij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aflegde. Hieruit blijkt volgens verzoekster dat zij aangaf dat er nog niets gebeurd was op het moment dat er een visum werd aangevraagd, maar dat zij wilde reizen naar Canada om daar asiel aan te vragen zodat zij daar zichzelf zou kunnen zijn.

Verzoekster gaat hiermee voorbij aan de vaststelling dat zij tijdens ditzelfde persoonlijk onderhoud verklaarde dat zij in navolging van de vervolgingsfeiten tussen 25 en 27 juni 2023 naar haar moeder in Santa Maria was gevlucht en nadien van 7 juli tot 15 of 16 juli 2023 bij haar vriendin in Pantang is ondergedoken (Notities van het persoonlijk onderhoud van 7 augustus 2023, p. 11). Zij stelde bijgevolg aanvankelijk dat zij haar visum en andere reisdocumenten in orde bracht tijdens de periode dat zij ondergedoken zat bij die vriendin in Pantang, van 7 juli tot 15 of 16 juli 2023. Ook in de vragenlijst die op de Dienst Vreemdelingenzaken werd ingevuld verklaarde verzoekster, dat zij na de feiten twee weken bij haar vriendin in Pantang verbleef in afwachting van haar visum en vliegtuigtickets (Vragenlijst, vraag 3.5). Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat verzoeksters paspoort geldig is sinds 23 mei 2023. Het bijhorend Canadees visum is geldig van 15 juni 2023 tot en met 19 september 2032.

Op basis hiervan kan enkel en alleen worden geconcludeerd dat verzoekster haar reisdocumenten reeds in orde bracht voor de opgeworpen vervolgingsfeiten zich hebben voorgedaan, 25 juni – 27 juni 2023, en dat zij dus om andere redenen haar land van herkomst trachtte te verlaten.

Waar zij thans naar haar verklaringen verwijst die zij wat later tijdens dit persoonlijk onderhoud aflegde en dit meer bepaald wanneer haar gevraagd werd om stap voor stap uit te leggen hoe zij van Ghana naar België is gereisd en aldaar aangaf dat zij al veel eerder naar Canada wilde reizen, slaagt zij er aldus niet in haar eerdere verklaringen in een ander daglicht te plaatsen. Verzoekster heeft zowel op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard dat zij haar visum en andere reisdocumenten in orde bracht tijdens de periode dat zij ondergedoken zat bij haar vriendin in Pantang, en situeerde dit van 7 juli tot 15 of 16 juli 2023.

Met het argument dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud duidelijk uitgelegd heeft dat de aanvraagprocedure voor een visum ongeveer een jaar voor de gebeurtenissen was gestart, verklaard heeft dat ze nog geen ervaring had gehad, maar dat ze zich al jarenlang aangetrokken voelde tot vrouwen, dat ze wist dat het niet mogelijk was om vrijelijk haar seksuele geaardheid in Ghana te leven, en daarom stappen heeft ondernomen om een visum voor Canada te verkrijgen, herhaalt zij aldus slechts wat zij eerder verklaarde, maar hiermee kan zij gelet op wat voorafgaat haar eerdere verklaringen op het Commissariaat-generaal en de Dienst Vreemdelingenzaken niet teniet doen.

Met de argumenten dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud duidelijk heeft uitgelegd dat ze niet aan de politie verteld heeft dat ze lesbisch was, maar gewoon naar het politiebureau ging om een klacht in te dienen omdat ze bedreigd was en dat zij op geen enkel moment heeft uitgelegd dat ze betraapt was tijdens intiem contact, maar zei dat ze lastig werd gevallen door de vriend van de persoon met wie ze was, overtuigt zij niet.

Verzoekster gaat hiermee opnieuw voorbij aan haar toch wel zeer duidelijke verklaringen op dit punt tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoekster stelde tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud dat zij betraapt werd tijdens een intiem moment met een andere vrouw en nadien bedreigd werd door de vriend van de vrouw met wie zij was betraapt en specificeert zelfs nog dat de politie niet vriendelijk was en zei dat homoseksuelen (gays) het land verpesten (Notities van het persoonlijk onderhoud van 7 augustus 2023, p. 16).

Wanneer verzoekster hiermee wordt geconfronteerd slaagt zij er niet om een klare redenering naar voor te brengen. In tegendeel, wanneer de protection officer tracht te achterhalen wat zij precies heeft verteld tegen de politie wijzigt verzoekster haar verklaringen naargelang de vraagstelling. Zo antwoordt zij nu dat zij niet aan de politie heeft bekend dat zij lesbisch is, maar louter vertelde dat zij werd betraapt door de vriend van degene met wie zij werd betraapt en dat haar leven daarom werd bedreigd. Gevraagd of zij op geen enkel moment tijdens het opstellen van het - door haar neergelegde - politierapport iets heeft laten merken van haar lesbische geaardheid antwoordt verzoekster als volgt: *“Ik heb gezegd dat de vriend van degene met wie ik in bed werd betraapt me startte te bedreigen.”* Gezien deze vage reactie werd verder nagegaan of zij de politie heeft verteld dat degene met wie zij in bed werd betraapt een vrouw was. Pas dan vertelt verzoekster dat zij de politie informeerde dat zij in bed lag met S. een vrouwelijke vriendin. Verzoekster verklaar ook niet ‘letterlijk’ te hebben bekend dat zij lesbisch is (Notities van het persoonlijk onderhoud van 7 augustus 2023, p. 16). Uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat het bij de politie gaan verklaren dat verzoekster met een vrouw in bed betraapt werd minstens zo riskant is

als zich meer algemeen als lesbisch omschrijven. Hoewel verzoekster meermaals stelt niet aan de politie te hebben verteld dat ze lesbisch was, staat in het neergelegde politierapport het volgende genoteerd "*she was practising lesbianism*".

Bovenstaande vage en algemene argumenten volstaan dan ook niet om deze pertinente vaststellingen, zoals omstandig en genuanceerd omschreven in de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

De algemene stelling dat haar gedrag volkomen consistent is in die zin dat ze wilde rapporteren wat er was gebeurd en op geen enkel moment haar seksuele geaardheid heeft genoemd, omdat het duidelijk is dat ze problemen zou hebben gehad en waarschijnlijk geen klacht had kunnen indienen, werpt hier evenmin een ander licht op.

Met het verweer dat zij een document neerlegde waaruit blijkt dat ze een klacht heeft neergelegd na de aanval en haar bezoek bij de politie, verklaart noch verschoont zij het gegeven dat in dit politierapport de bewoordingen "*she was practising lesbianism*" bevatten.

Verzoekster biedt geen enkele verklaring voor het feit dat dergelijk gedrag onverzoenbaar is met de positie van een lesbische vrouw in een homofobe samenleving, zoals blijkt uit de bij het administratief dossier gevoegde landeninformatie te meer het ook dezelfde homofobe samenleving is waarvoor verzoekster meent een nood te hebben aan internationale bescherming. Overigens is dit politierapport slechts een fotokopie, die gemakkelijk manipuleerbaar is met knip – en plakwerk, hetgeen zijn bewijswaarde ernstig relativeert.

De bestreden beslissing is verder gebaseerd op de vaststelling dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet overtuigd is dat verzoekster lesbisch is gesteund op de bevinding dat verzoeksters verklaringen omtrent de ontdekking, bewustwording, aanvaarding en beleving van haar lesbische geaardheid weinig doorleefd overkomen.

Een aangevoerde homoseksuele geaardheid wordt aannemelijk geacht wanneer een verzoeker om internationale bescherming blijk geeft van een emotionele, affectieve en seksuele aantrekking tot en voorkeur voor personen van hetzelfde geslacht (UNHCR, Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Genève, 2012, nr. 8).

De Raad benadrukt dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen seksuele praktijken, seksuele gerichtheid en genderidentiteit (UNHCR, Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Genève, 2012, pt. 8-11). Aangezien een seksuele praktijk niet noodzakelijk samenvalt met een seksuele gerichtheid, maakt het louter onderhouden van seksuele contacten met mannen op zich nog geen homoseksuele geaardheid aannemelijk. Een seksuele gerichtheid is immers niet enkel seksueel gedrag, maar heeft ook betrekking op emoties en affectie (EASO, Judicial Analysis: Evidence and credibility assessment in the context of the Common European Asylum System, 2018, p. 179). Van verzoekster mag dan ook worden verwacht dat zij in haar verklaringen meer doet dan enkel seksuele praktijken toe te lichten. Aldus moet nader worden onderzocht of verzoeksters voorgehouden seksuele gerichtheid op personen van hetzelfde geslacht geloofwaardig is.

Hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, komt het aan de verzoeker om internationale bescherming toe om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) moeten worden gezien in het licht van het al dan niet homofoob karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is.

Het zijn dan ook voornamelijk de verklaringen die een verzoeker om internationale bescherming over zijn seksuele gerichtheid heeft afgelegd, die het uitgangspunt vormen voor het onderzoek van de feiten en omstandigheden zoals bedoeld in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, te meer wanneer de verzoeker geen bewijskrachtige elementen kan verschaffen aangaande zijn gerichtheid en/of wanneer er een gebrek is aan specifieke informatie betreffende de status van LGBTQ in het land van herkomst. Daarbij moeten stereotiepe opvattingen over homoseksuelen worden vermeden.

Bijgevolg kan worden verwacht dat verzoekster doorleefde verklaringen aflegt over haar ervaringen met betrekking tot haar homoseksuele geaardheid, eventuele relaties en de eigenheid en beleving van een homoseksuele geaardheid, alsook dat zij bekend is met de situatie van homoseksuelen in haar land en eventueel ook in België. Wanneer een verzoeker afkomstig is uit een land waar een homoseksuele geaardheid maatschappelijk onaanvaardbaar is of strafbaar is gesteld, mag van een hem tevens worden verwacht dat er sprake is van een (denk)proces waarin hij zich onder andere voor de vraag ziet gesteld wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) van zijn land van herkomst verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven (UNHCR, Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Genève, 2012, nr. 62-66 en UNHCR, Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity, Genève, 2008, nr. 35-36; HvJ 25 januari 2018, C-473/16, pt. 28; HvJ 2 december 2014, gevoegde zaken C-148/13 tot en met C-150/13, pt. 49, 62).

De commissaris-generaal, en bijgevolg de Raad, mag aldus van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is wat zijn beleving van en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft.

Waar verzoekster benadrukt dat er geen tegenstrijdigheid is in haar verklaringen met betrekking tot haar relatie met S., aangezien ze heeft vermeld dat ze haar gevoelens aan S. heeft bekendgemaakt in februari 2023 en dat ze daarna nog steeds heel close waren met elkaar, maar dat zij niet vermeldt dat ze een intieme relatie hadden, overtuigt zij niet. Zij gaat immers wederom flagrant voorbij aan haar eerder afgelegde verklaringen, waaruit de tegenstrijdigheid in haar verklaringen duidelijk blijkt en waaromtrent in de bestreden beslissing pertinent als volgt wordt gemotiveerd

*“Nogmaals gevraagd of u sinds het toegeven van uw gevoelens aan S.(...) in februari 2023 tot het moment dat u Ghana heeft verlaten steeds gewoon vrienden met haar bent geweest, bevestigt u dit (NPO 2, p. 19). Pas wanneer u nogmaals wordt gevraagd of u een intieme relatie met S.(...) aanging zoals u er bijvoorbeeld één aanging met C.(...), één van uw mannelijke partners, past u uw verklaringen aan en stelt u dat **jullie relatie onderling veranderde sinds u uw gevoelens aan haar bekende** en jullie op die manier meer intiem werden. Hoewel u eerder verklaarde dat jullie gewoon vrienden bleven, vertelt u nu opeens dat jullie een romantische relatie hadden en dat zij zich eveneens aangetrokken voelde tot u. Waar u eerder verklaarde dat er niets veranderde in jullie vriendschap is dat nu opeens wel het geval (NPO 2, p. 18 - 19). Het louter ontkennen van bovengenoemde tegenstrijdigheden in het verzoekschrift dat u indiende bij de RVV brengt hier geen verandering in. U meent nooit te hebben verteld dat u een intieme relatie had met S.(...) terwijl in de notities van uw tweede persoonlijk onderhoud duidelijk te lezen staat dat u een romantische relatie aanging met S.(...) nadat u uw gevoelens aan haar bekende in februari – maart 2023 (NPO 2, p. 19; zie arrest RVV, d.d. 21 september 2023, p. 8).”* Verzoekster slaagt er dan ook niet in de vastgestelde tegenstrijdigheid te weerleggen of te verklaren.

Verzoeksters relatie met S. zou haar eerste relatie met een vrouw betreffen, een cruciaal moment in de belevenis van iemands lesbische geaardheid en vooral in een homofobe samenleving als de Ghanese. De vaststelling dat verzoekster niet in staat is om hierover coherente verklaringen te geven, haalt de geloofwaardigheid van deze vermeende relatie dan ook volledig onderuit.

Met het betoog dat *“wat betreft de manier waarop ze S.(...) benaderde, heeft de verzoekster tijdens haar verhoor (CGVS 2-blz. 14-16) duidelijk uitgelegd dat ze de tijd heeft genomen en veel heeft nagedacht voordat ze haar beslissing nam. Ze zal ook uitleggen dat ze zich erg eenzaam voelde en een relatie wilde hebben. Het was na een doordacht proces dat ze besloot met S.(...) te praten”* overtuigt verzoekster wederom niet. Verzoekster beperkt zich opnieuw tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen doch weerlegt noch verklaart de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing die voor de duidelijkheid hier worden hernomen niet:

“Bovendien is uw algehele uitleg over uw – zogenaamde - toenadering tot S.(...), uw eerste vrouwelijke partner, allesbehalve realistisch in een maatschappij waar homofobie heerst. Het is uitermate bedenkelijk dat u, niet wetende of S.(...) op vrouwen valt of zelfs haar standpunt ten aanzien van relaties tussen personen met hetzelfde geslacht niet kent, ongeremd zou vertellen over uw gevoelens voor haar, hiermee uw nauwe vriendschap op het spel zettend. U weet dat relaties tussen personen met hetzelfde geslacht als een zonde worden beschouwd binnen de Islam. Ook dat neemt u vreemd genoeg niet in overweging bij uw bekentenis hoewel S.(...) volgens u een sterk gelovige moslim is, net zoals uzelf. Over een periode van slechts twee weken maakt u de beslissing om uw gevoelens en geaardheid aan haar te bekennen

ondanks uw kennis over de mogelijke gevolgen hiervan binnen de Ghanese maatschappij. Zo vertelt u onder meer dat burgers in Ghana de wet in eigen handen nemen. Wanneer men weet dat je lesbisch of homoseksueel bent, misbruiken ze je voor ze je naar de politie brengen. Op dat moment bent u bovendien reeds op de hoogte dat intimiteit tussen personen van hetzelfde geslacht illegaal is in Ghana en bestraft wordt met een gevangenisstraf van drie jaar (NPO 2, p. 12, 14, 17 – 19). Gevolgen die u zelfs zo ernstig acht dat u in juli - augustus 2022 - een half jaar voor u uw gevoelens bekende aan S.(...) (februari 2023) – een procedure zou hebben opgestart voor een Canadees visum met als doel om er internationale bescherming aan te vragen op basis van uw geaardheid (NPO 1, p. 15, 19 – 20; NPO 2, p. 17). Dat u zich eenzaam voelde en een relatie wilde, is geen verschoningsgrond voor de vaststelling dat u – in tegenstelling wat u in uw verzoekschrift voor de RVV verklaart – ondoordacht en over een beperkte tijdsperiode van twee weken de beslissing nam om uw gevoelens aan S.(...) te bekennen ongeacht de ernstige risico's die u reeds bekend waren (zie arrest RVV, d.d. 21 september 2023, p. 8). Dit in combinatie met uw eerder besproken aangifte bij de Ghanese politie toont aan dat u absoluut geen voeling heeft met de situatie van homoseksuelen en lesbische vrouwen in Ghana en daarmee wordt ook de geloofwaardigheid van uw geaardheid – en de (toekomstige) vervolging die u vreest omwille van uw beweerd geaardheid sterk betwijfeld.”

Verzoekster stelt vervolgens dat zij de verschillende stappen van haar ontdekking van haar seksuele oriëntatie heeft toegelicht, dat zij op haar eigen manier uitlegde hoe zij haar ontdekking van haar seksuele oriëntatie beleefde, dat zij ook uitleg heeft gegeven over de relatie met de andere persoon C., waartoe zij niet werd aangetrokken, over haar gesprek over meisjes die zich aangetrokken voelen tot andere meisjes, over de eerste keer dat zij zich aangetrokken voelde tot een vrouw, over de momenten waarop zij zich aangetrokken voelde tot vrouwen, over de momenten of situatie waarbij zij te weten kwam wat het betekende om lesbisch te zijn in Ghana, over haar kennis over de situatie van vrouwen die lesbisch zijn in Ghana, over haar relatie met S. alsook over de betekenis van het feit dat zij lesbisch is en haar gevoelens met telkenmale de verwijzing naar de desbetreffende pagina in de notities van de persoonlijke onderhoud, waarin haar verklaringen hierover kunnen worden teruggevonden. Verzoekster geeft ook te kennen dat haar verzoek om internationale bescherming moet geanalyseerd worden rekening houdend met psychologische en culturele factoren, en zonder de toepassing van westerse stereotypen die kunnen leiden tot een onjuiste beoordeling van de geloofwaardigheid en een soepele en gedeelde bewijslast ook vereist wordt.

Zoals gesteld komt het aan de verzoeker om internationale bescherming toe om zijn beweerd homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) moeten worden gezien in het licht van het al dan niet homofob karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is.

Met voormeld algemeen betoog herhaalt verzoekster opnieuw slechts haar eerdere verklaringen, doch plaatst zij de concrete en genuanceerde vaststellingen die leiden tot het ongeloofwaardig karakter van haar geaardheid niet in een ander daglicht.

Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekster, hoewel haar meermaals de mogelijkheid werd geboden, er niet in slaagt om consistente, doorleefde en geloofwaardige verklaringen af te leggen over het proces van ontdekking, bewustwording, aanvaarding en beleving van de beweerd seksuele gerichtheid. Gelet op de omstandigheid dat ook naar eigen zeggen in Ghana homoseksualiteit niet wordt aanvaard in de maatschappij, mag aan deze verklaringen een zwaar gewicht worden toegekend.

Het enkel argument dat zij niet gewend is over dit onderwerp te praten, plaatst deze vaststellingen niet in een ander daglicht te meer zij zelfs tijdens haar persoonlijk onderhoud stelde dat zij tegen politie heeft verteld dat degene met wie zij in bed werd betrap een vrouw was.

Het verweer dat zij werd verhoord in een gesloten centrum en dat de detentieomstandigheden haar kwetsbaarheid versterken en van invloed kunnen zijn op hoe ze haar ervaringen heeft kunnen delen, overtuigt evenmin. Verzoekster toont niet aan op welke wijze het gehoor in een gesloten centrum en de omstandigheden aldaar van invloed waren op haar verklaringen derwijze dat zij hierdoor er niet in slaagde coherente, doorleefde en geloofwaardige verklaringen af te leggen.

Het geheel aan verzoeksters verklaringen maakt dat geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerd lesbische geaardheid. Bijgevolg kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de feiten die zich in Ghana zouden hebben afgespeeld.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Bovenstaande vaststellingen volstaan voor de Raad om te concluderen dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

2.5. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekster, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoekster brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.7. Waar verzoekster in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend drieëntwintig door:

C. DIGNEF,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

C. DIGNEF